

«На перевал ми вилізли помалу...»

Воронько Платон Микитович

* * *

На перевал ми вилізли помалу
І потекли назад із перевалу,
Забувши з межигірного віконця
Душею доторкнутися до сонця.
А дерлися по кручі ради того,
Щоб причаститися до чуда вогняного,
Серцями спалахнуть у сонці-вірі.
Вернулися такі ж суєтні, сірі, —
Із перевалу нас прогнала втома.
Лінівисть будем проклинати вдома
І знову подумки сягать на перевали.
Вже б і пішли... Та чоботи порвали.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч. II — К.: Радянський письменник, 1983

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/na_pereval_my_vlizly_pomalu